

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Αποτίμηση χρηματοοικονομικών μέσων εταιρειών στην εύλογη αξία»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου, που αναφέρεται στην τροποποίηση και συμπλήρωση του κ.ν. 2190/1920 «Περί Ανωνύμων Εταιρειών» και του ν. 3190/1955 (ΦΕΚ 91 Α'), σε συμμόρφωση προς την Οδηγία 2001/65/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, για την τροποποίηση των Οδηγιών 78/660/ΕΟΚ περί των ετήσιων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών, 83/349/ΕΟΚ για τους ενοποιημένους λογαριασμούς, και 86/635/ΕΟΚ για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς τραπεζών και λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, αποσκοπεί στην προσαρμογή της Οδηγίας 2001/65/ΕΚ του Συμβουλίου της 27.9.2001 στο Ελληνικό Δίκαιο.

Πιο συγκεκριμένα, δημιουργείται ένα ενιαίο σύστημα λογιστικής αποτίμησης ορισμένων χρηματοπιστωτικών μέσων στην εύλογη αξία, προκειμένου να είναι εφικτή η σύγκριση των χρηματοοικονομικών πληροφοριών σε ολόκληρη την Κοινότητα. Αυτή η μέθοδος αποτίμησης θα εφαρμόζεται μόνο στα στοιχεία εκείνα για τα οποία υπάρχει επαρκώς αναπτυγμένη διεθνής συναίνεση σχετικά με τον προσδιορισμό της εύλογης αξίας και την καταλληλότητά της.

Κατά την αρχική λογιστική καταχώρηση, τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και οι χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις καταχωρούνται στο κόστος κτήσεως, το οποίο περιλαμβάνει και τις τυχόν άμεσες πρόσθετες δαπάνες της συναλλαγής. Η μεταγενέστερη αποτίμηση των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και των χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων γίνεται ανά κατηγορία ως εξής:

α) Δάνεια και απαιτήσεις, τα οποία δημιουργούνται από την επιχείρηση και δεν προορίζονται για το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών, επενδύσεις οι οποίες διακρατούνται ως τη λήξη τους και λοιπές υποχρεώσεις, αποτιμώνται στο αναπόσβεστο κόστος με τη χρήση της μεθόδου του πραγματικού επιτοκίου.

β) Τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και οι χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις, που προορίζονται για το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών (ή βραχυχρόνιους κερδοσκοπικούς σκοπούς), στα οποία περιλαμβάνονται και τα παράγωγα, εφόσον δεν ορίζονται ως αντισταθμιζόμενα μέσα, αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους και οι μεταβολές από την προηγούμενη αποτίμηση ή την αρχική καταχώρηση, καταχωρούνται στα αποτελέσματα.

γ) Τα διαθέσιμα για πώληση χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους, με μεταβολές σε σχέση με την προηγούμενη αποτίμηση, ή την αρχική καταχώρηση, καταχωρούμενες σε λογαριασμό αποθεματικού των ιδίων κεφαλαίων, το οποίο μεταφέρεται στα αποτελέσματα, με τη διάθεση των χρηματοοικονομικών αυτών περιουσιακών στοιχείων ή όταν υπάρχει απομείωση της αξίας τους.

δ) Τα προσδιορισμένα ως αντισταθμιζόμενα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις, αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους. Κέρδη και ζημίες από την αποτίμηση στην εύλογη αξία, του αντισταθμιζόμενου και του αντισταθμιζόμενου στοιχείου,

σε αυτού του είδους την αντισταθμηση, καταχωρούνται στα αποτελέσματα.

Η εύλογη αξία ενός χρηματοπιστωτικού μέσου προσδιορίζεται αξιόπιστα όταν υπάρχει μία αξιόπιστη ενεργός αγορά για το μέσο. Στην περίπτωση αυτή, οι τρέχουσες τιμές της αγοράς, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το απαιτούμενο για τη ρευστοποίηση κόστος, είναι οι εύλογες αξίες. Στην περίπτωση που δεν μπορεί να προσδιορισθεί τρέχουσα τιμή για ένα μέσο στην ολότητα του, υπάρχουν όμως αγορές στις οποίες δημοσιεύονται τιμές για τα επί μέρους συνθετικά στοιχεία του, τότε, η εύλογη αξία του μέσου προσδιορίζεται με βάση τις τιμές αυτές. Ομοίως, στην περίπτωση που δεν υπάρχει αγορά για ένα χρηματοπιστωτικό μέσο, αλλά υπάρχει αγορά για ένα παρεμφερές, τότε η εύλογη αξία του προσδιορίζεται με βάση τις τιμές του παρεμφερούς μέσου.

Για τους λόγους αυτούς στο πέμπτο κεφάλαιο του κ.ν. 2190/1920 «Περί Ανωνύμων Εταιριών» όπως ισχύει, προστίθεται μετά το άρθρο 43β νέο άρθρο 43 σχετικά με την «Αποτίμηση των χρηματοοικονομικών μέσων στην εύλογη αξία» παρέχοντας ορισμούς των χρηματοπιστωτικών μέσων και του τρόπου υπολογισμού ή προσδιορισμού της εύλογης αξίας. Οι νέες μέθοδοι αποτίμησης επιβάλλουν την παροχή πληροφοριών και γνωστοποιήσεων από την επιχείρηση. Πιο συγκεκριμένα, στην παράγραφο 1 του άρθρου 43α του κ.ν. 2190/1920 η περίπτωση ιζ' αντικαθίσταται και η υφιστάμενη περίπτωση ιζ' αναριθμείται σε ιη', στην παράγραφο 1 του άρθρου 43α προστίθεται νέα παράγραφος ιθ', το στοιχείο γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 43α του κ.ν. 2190/1920 αντικαθίσταται και το υφιστάμενο στοιχείο γ' αναριθμείται σε δ', ενώ το πρώτο εδάφιο της περιπτώσεως ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 107 του κ.ν. 2190/1920 αντικαθίσταται. Σκοπός όλων των ανωτέρω τροποποιήσεων είναι η παροχή πληροφοριών για τις μεθόδους αποτίμησης των χρηματοοικονομικών στοιχείων και γενικότερα των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού με βάση την εύλογη αξία, πιθανές αποκλίσεις και άλλες απαιτούμενες επεξηγήσεις. Για τους ίδιους λόγους στην παράγραφο 1 του άρθρου 107 του κ.ν. 2190/1920 η περίπτωση ιδ' αντικαθίσταται ως κατωτέρω και η υφιστάμενη περίπτωση ιδ' αναριθμείται σε ιε'. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 107 του κ.ν. 2190/1920 προστίθεται νέα περίπτωση και στην παράγραφο 3 του άρθρου 107 του κ.ν. 2190/1920 προστίθεται περίπτωση ε' η οποία έχει ως εξής.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 105 του κ.ν. 2190/1920 αντικαθίσταται με νέα παράγραφο που αποσκοπεί στην εξασφάλιση ομοιόμορφων μεθόδων αποτίμησης όλων των στοιχείων του ισολογισμού. Στη συνέχεια, η παράγραφος 1 του άρθρου 111 του κ.ν. 2190/1920 αντικαθίσταται προκειμένου να ενσωματωθούν όλες οι προαναφερόμενες τροποποιήσεις στον κ.ν. 2190/1920. Για τον ίδιο λόγο αντικαθίσταται και η παράγραφος 1 του άρθρου 127 του κ.ν. 2190/ 1920 με νέα. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 128 του κ.ν. 2190/1920 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Αν όμως εφαρμόζεται η αποτίμηση των χρηματοοικονομικών μέσων στην εύλογη αξία τους, ισχύουν οι διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου 43γ.» Διευκρινιστικά για τις Τράπεζες, η παράγραφος 2 του άρθρου 128 του κ.ν. 2190/ 1920 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Για τη λογιστική παρακολούθηση των δοσοληψιών της Τράπεζας με τα υποκαταστήματά της και την ενσω-

μάτωση των οικονομικών τους καταστάσεων στις οικονομικές καταστάσεις της έδρας, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 42β παράγραφος 6 και 43 παράγραφος 10 (εκτός του τελευταίου εδαφίου του σχετικού με την εν γένει λογιστική μεταχείριση των προκυπτουσών από τις μετατροπές αυτής της παραγράφου συναλλαγματικών διαφορών και της περίπτωσης που εφαρμόζεται η αποτίμηση των χρηματοοικονομικών μέσων στην εύλογη αξία τους οπότε έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 43γ παράγραφος 10 και παράγραφος 11 του παρόντος, καθώς και των παραγράφων 2.2.409 και 2.3.2 του άρθρου 1 του π.δ. 384/1992.»

Η παράγραφος 2 του άρθρου 22 του ν. 3190/1955 (ΦΕΚ 91 Α'), όπως ισχύει, τροποποιείται ως εξής:

«2. Για την κατάρτιση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 42α, 42β, 42γ, 42δ, 42ε, 43, 43α και 43γ του κ.ν. 2190/1920 «Περί Ανωνύμων Εταιριών», όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν.»

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του α.ν. 148/ 1967 (ΦΕΚ 173 Α') προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Το καθαρό κέρδος που απομένει από την αποτίμηση χρηματοπιστωτικών μέσων στην εύλογη αξία τους μετά την αφαίρεση των ζημιών από την ίδια αιτία, δεν λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του υποχρεωτικού μερίσματος που προβλέπεται από την υφιστάμενη νομοθεσία.»

Το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας περιλαμβάνει όλες τις επιχειρήσεις, παρέχοντας την ευχέρεια στα Κράτη – Μέλη να επιτρέπουν την υιοθέτηση του συστήματος λογιστικής αποτίμησης ορισμένων χρηματοπιστωτικών μέσων στην εύλογη αξία, για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς ή μόνο για τους ενοποιημένους λογαριασμούς. Επίσης, παρέχεται στα Κράτη – Μέλη, η ευχέρεια να εξαιρούν τις μικρές επιχειρήσεις από την απαίτηση παροχής πληροφοριών σχετικά με την αποτίμηση των χρηματοπιστωτικών μέσων στην εύλογη αξία, προκειμένου να μην επιβαρυνθούν οι επιχειρήσεις αυτές δυσανάλογα.

Με τη διάταξη του άρθρου 11 του σχεδίου νόμου επιδιώκεται η παροχή δυνατότητας, κατόπιν βέβαια της έγκρισης των αρμόδιων Διοικητικών Οργάνων, στις επιχειρήσεις οι οποίες ενισχύθηκαν για την πραγματοποίηση επενδύσεών τους, ως νέοι φορείς, με τα κίνητρα του ν. 2601/1998 (ΦΕΚ 81 Α'), να συγχωνευθούν ή απορροφηθούν με άλλες επιχειρήσεις (παλαιούς φορείς), προκειμένου να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των σύγχρονων οικονομικών σχέσεων που προϋποθέτουν στο πλαίσιο του ελεύθερου ανταγωνισμού ισχυρές και βιώσιμες επιχειρηματικές μονάδες.

Η αναγκαιότητα αυτή άλλωστε αποτέλεσε επιλογή που υιοθετήθηκε από το νέο επενδυτικό νόμο 3299/2004 (ΦΕΚ 261 Α'), οι διατάξεις του οποίου προβλέπουν αυξημένες ενισχύσεις σε όλες τις επιχειρήσεις, ανεξάρτητα από το χρόνο σύστασής τους.

Αθήνα, 28 Μαρτίου 2006

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. Αλογοσκούφης

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Δ. Σιούφας

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ – ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

στο σχέδιο νόμου «Αποτίμηση χρηματοοικονομικών μέσων εταιρειών στην εύλογη αξία»

Άρθρο 4

Αντικατάσταση της παρ. 1 του άρθρου 105 του κ.ν. 2190/1920

«Τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού, που περιλαμβάνονται στην ενοποίηση, αποτιμούνται με ομοιόμορφες μεθόδους και σύμφωνα με τους κανόνες αποτίμησης του άρθρου 42ε παρ. 14 και του άρθρου 43.»

- Άρθρο 5 παρ. 1

Αντικατάσταση πρώτου εδαφίου της περιπτώσεως ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 107 του κ.ν. 2190/1920.

«ι) Η έκταση επηρεασμού των ενοποιημένων αποτελεσμάτων χρήσης, σε περίπτωση που, είτε στη χρήση, είτε σε προηγούμενη χρήση, στη μέθοδο αποτίμησης, την οποία εφάρμοσαν οι επιχειρήσεις που περιλαμβάνονται στην ενοποίηση, έγινε παρέκκλιση από τις αρχές του άρθρου 43 για λόγους φορολογικών ελαφρύνσεων.»

- Άρθρο 5 παράγραφοι 2, 3 και 4

Νέες διατάξεις

- Άρθρο 6

Αντικατάσταση της παραγράφου 1 του άρθρου 111 του κ.ν. 2190/1920.

«1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 110, για την κατάρτιση των λογαριασμών (οικονομικών καταστάσεων) και της εκθέσεως διαχείρισεως των πιστωτικών ιδρυμάτων, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 36, 37, 38, 41, 42, 42α παράγραφοι 1-3 και 5, 42β παράγραφοι 1-2 και 4-7, 42δ παράγραφοι 2, 42ε παράγραφοι 1-5, 7-14 και 15 περ. β', 43, 43α παράγραφοι 1 περ. β', 3 και 4, 43β παράγραφοι 2, 44, 44α, 45, 46 και 46α, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και ισχύουν, εφόσον στις διατάξεις των επόμενων άρθρων 112 έως 129 δεν ορίζεται διαφορετικά.»

- Άρθρο 7

Αντικατάσταση της παραγράφου 1 του άρθρου 127 του κ.ν. 2190/1920.

«1. Για την αποτίμηση των συμμετοχών και χρεογράφων και γενικά των τίτλων κινητών αξιών, που περιλαμβάνονται στους λογαριασμούς 2, 5, 6, 7 και 8 του ενεργητικού του υποδείγματος ισολογισμού του άρθρου 113, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 43, όπως ισχύουν, σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 2.2.111 περ. 2 του άρθρου 1 του π.δ. 384/1992.»

- Άρθρο 8 παρ. 1

Νέα διάταξη.

- Άρθρο 8 παρ. 2

Αντικατάσταση της παραγράφου 2 του άρθρου 128 του κ.ν. 2190/1920.

«2. Για την λογιστική παρακολούθηση των δοσοληψιών της Τράπεζας με τα υποκαταστήματά της και την ενσωμάτωση των οικονομικών τους καταστάσεων στις οικονομικές καταστάσεις της έδρας, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 42β παρ. 6 και 43 παρ. 10 (εκτός του τελευταίου εδαφίου του σχετικού με την εν γένει λογιστική μεταχείριση των προκυπτουσών από τις μετατροπές της παραγράφου αυτής συναλλαγματικών διαφορών) και παραγράφων 11 του παρόντος, καθώς και των παραγρ. 2.2.409 και 2.3.2 του άρθρου 1 του π.δ. 384/1992.»

- Άρθρο 9

Τροποποίηση της παραγράφου 2 του άρθρου 22 του κ.ν. 3190/1955.

«2. Για την κατάσταση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 42α, 42β, 42γ, 42δ, 42ε, 43 και 43α του κ.ν. 2190/1920 «περί Ανωνύμων Εταιρειών» όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν.»

- Άρθρο 10
- Νέα διάταξη
- Άρθρο 11

Αντικατάσταση της περίπτωσης β' της παρ. 1.Α. του άρθρου 11 του ν. 2601/1998 (ΦΕΚ 81 Α')

«(β) Οι υπαχθείσες ως νέοι φορείς να μην συγχωνευθούν ή απορροφηθούν ή απορροφήσουν άλλη εταιρία ή επιχείρηση ή κλάδο αυτής που αποτελεί παλαιό φορέα.»

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Αποτίμηση χρηματοοικονομικών μέσων εταιρειών στην εύλογη αξία

Άρθρο 1

Σκοπός του νόμου αυτού είναι η τροποποίηση του κ.ν. 2190/1920 (ΦΕΚ 37 Α') και του ν. 3190/1955 (ΦΕΚ 91 Α'), όπως ισχύουν, και η προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς την Οδηγία 2001/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, για την τροποποίηση των Οδηγιών 78/660/ΕΟΚ, 83/349/ΕΟΚ και 86/635/ΕΟΚ όσον αφορά τους κανόνες αποτίμησης για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς εταιρειών ορισμένων μορφών, καθώς και τραπεζών και άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων.

Άρθρο 2

Μετά το άρθρο 43β του κ.ν. 2190/1920, όπως ισχύει, προστίθεται άρθρο 43γ που έχει ως εξής:

«Άρθρο 43γ

Αποτίμηση των χρηματοοικονομικών μέσων στην εύλογη αξία

1. Τα χρηματοοικονομικά μέσα, συμπεριλαμβανομένων των παραγώγων χρηματοοικονομικών προϊόντων, αποτιμώνται: είτε α) σύμφωνα με τον κανόνα της εύλογης αξίας είτε β) στη χαμηλότερη αξία μεταξύ της αξίας κτήσεως και της εύλογης αξίας, όπως αυτή ορίζεται παρακάτω στην παράγραφο 4. Για την αποτίμηση των χρηματοοικονομικών μέσων που αναφέρονται στην παράγραφο 6 του άρθρου 43, η επιχείρηση μπορεί να χρησιμοποιεί κατ' επιλογή της: είτε α) τον κανόνα της εύλογης αξίας όπως περιγράφεται παρακάτω στην παράγραφο 4 είτε β) τους κανόνες που περιγράφονται στην παράγραφο 6 του άρθρου 43. Η μέθοδος αποτίμησης που επιλέγεται από την επιχείρηση θα πρέπει να εφαρμόζεται για όλα τα χρηματοοικονομικά μέσα και να ακολουθείται παγίως.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ισχύουν οι παρακάτω ορισμοί.

α) Ως χρηματοοικονομικό μέσο, χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο και χρηματοοικονομική υποχρέωση νοούνται τα αντίστοιχα στοιχεία όπως ορίζονται στην παράγραφο 11 του Διεθνούς Λογιστικού Προτύπου 32

που υιοθετήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2237/2004 της Επιτροπής της 29ης Δεκεμβρίου 2004 (L. 393/31.12.2004).

β) Ως παράγωγο μέσο νοείται το μέσο που ορίζεται στην παράγραφο 9 του Διεθνούς Λογιστικού Προτύπου 39 που υιοθετήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2086/2004 της Επιτροπής της 19ης Νοεμβρίου 2004 (L. 363/9.12.2004).

3. Οι συμβάσεις επί εμπορευμάτων που παρέχουν στα συμβαλλόμενα μέρη το δικαίωμα διακανονισμού με μετρητά ή με άλλο χρηματοοικονομικό μέσο θεωρούνται παράγωγα χρηματοοικονομικά μέσα, εκτός εάν συντρέχουν σωρευτικά οι παρακάτω προϋποθέσεις:

α) έχουν συναφθεί για να καλύψουν και εξακολουθούν να καλύπτουν τις ανάγκες της επιχείρησης σε σχέση με μία προβλεπόμενη αγορά, πώληση ή χρήση,

β) καθορίστηκαν εξαρχής προς το σκοπό αυτόν και

γ) αναμένεται να διακανονισθούν με την παράδοση των εμπορευμάτων.

4. Η εύλογη αξία καθορίζεται σύμφωνα με τις παρακάτω μεθόδους:

α) Την τρέχουσα αξία, για τα χρηματοοικονομικά μέσα για τα οποία υφίσταται αξιόπιστη αγορά. Εάν η τρέχουσα αξία ενός χρηματοοικονομικού μέσου δεν είναι άμεσα προσδιορίσιμη, αλλά μπορεί να προσδιοριστεί για τα επιμέρους στοιχεία του ή για κάποιο παρόμοιο μέσο, η τρέχουσα αξία είναι δυνατόν να προκύψει από την αξία των επιμέρους στοιχείων του ή του παρόμοιου σε αυτό μέσου.

β) Την αξία που προκύπτει από γενικής αποδοχής υποδείγματα και τεχνικές αποτίμησης, για τα μέσα για τα οποία δεν υφίσταται αξιόπιστη αγορά. Τα εν λόγω υποδείγματα και τεχνικές αποτίμησης πρέπει να εξασφαλίζουν μία λογική προσέγγιση της τρέχουσας αξίας.

Τα χρηματοοικονομικά μέσα που δεν μπορούν να αποτιμηθούν αξιόπιστα με κάποια από τις παραπάνω δύο μεθόδους, αποτιμώνται σύμφωνα με τους κανόνες της παραγράφου 6 του άρθρου 43.

5. Τα χρηματοοικονομικά μέσα που περιλαμβάνονται στο παθητικό αποτιμώνται στην εύλογη αξία εφόσον:

α) ανήκουν σε χαρτοφυλάκιο συναλλαγών ή

β) είναι παράγωγα χρηματοοικονομικά μέσα.

6. Δεν αποτιμώνται στην εύλογη αξία τα εξής χρηματοοικονομικά μέσα:

α) μη παράγωγα χρηματοοικονομικά μέσα που διατηρούνται μέχρι τη λήξη τους,

β) χορηγούμενα δάνεια και απαιτήσεις που έχει η επιχείρηση και εφόσον δεν προορίζονται για διαπραγμάτευση και

γ) συμμετοχές σε θυγατρικές, συγγενείς επιχειρήσεις και κοινοπραξίες, μετοχικοί τίτλοι που εκδίδονται από την ίδια την επιχείρηση, συμβάσεις για ενδεχόμενη αντιπαροχή στο πλαίσιο σύμπραξης επιχειρήσεων, καθώς και άλλα χρηματοοικονομικά μέσα με τέτοια ειδικά χαρακτηριστικά, που σύμφωνα με τα γενικά ισχύοντα, πρέπει να τυγχάνουν διαφορετικής λογιστικής μεταχείρισης από τα λοιπά χρηματοοικονομικά μέσα.

7. Η αρχική καταχώριση των χρηματοοικονομικών μέσων γίνεται με βάση το κόστος κτήσης τους κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 6 στοιχείο γ' του άρθρου 43.

8. Με την επιφύλαξη του στοιχείου γ', της παραγράφου 1 του άρθρου 43, όταν ένα χρηματοοικονομικό μέσο αποτιμάται με τον κανόνα της εύλογης αξίας, η μεταβολή της αξίας του πρέπει να καταχωρίζεται απευθείας στο

λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσεως. Κατ' εξαίρεση, η μεταβολή της αξίας καταχωρίζεται απευθείας σε αποθεματικό της καθαρής θέσης, όταν:

α) το μέσο αυτό λογίζεται ως μέσο αντιστάθμισης δυνάμει λογιστικού συστήματος αντιστάθμισης που επιτρέπει να μην εμφανίζονται στο λογαριασμό αποτελεσμάτων ορισμένες ή όλες οι μεταβολές της αξίας ή

β) η μεταβολή της αξίας συνδέεται με συναλλαγματική διαφορά που προκύπτει από κάποιο νομισματικό στοιχείο το οποίο αποτελεί μέρος της καθαρής επένδυσης της επιχείρησης σε αλλοδαπή επιχείρηση·

γ) η μεταβολή της αξίας προκύπτει από διαθέσιμο προς πώληση χρηματοοικονομικό στοιχείο του ενεργητικού, πλην των παραγώγων χρηματοοικονομικών μέσων.

Το αποθεματικό εύλογης αξίας αναπροσαρμόζεται εφόσον τα ποσά που περιλαμβάνει δεν θεωρούνται, πλέον, απαραίτητα για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας παραγράφου.

9. Τα προσδιορισμένα ως μέσα αντιστάθμισης χρηματοοικονομικά μέσα αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους. Ως μέσα αντιστάθμισης προσδιορίζονται κυρίως τα παράγωγα. Στην περίπτωση που ένα μέσο αντιστάθμισης δεν είναι παράγωγο, μπορεί να αντισταθμίζει μόνο συναλλαγματικούς κινδύνους. Στην έννοια της αντιστάθμισης περιλαμβάνονται τόσο η αντιστάθμιση εύλογης αξίας, όσο και η αντιστάθμιση ταμειακών ροών. Στην αντιστάθμιση εύλογης αξίας, αντισταθμίζεται η έκθεση στην μεταβολή της εύλογης αξίας ενός καταχωρημένου περιουσιακού στοιχείου ή υποχρέωσης ή διαπιστωμένου μέρους αυτών, που οφείλεται σε συγκεκριμένο κίνδυνο και επηρεάζει το απεικονιζόμενο αποτέλεσμα. Κέρδη και ζημίες από την αποτίμηση στην εύλογη αξία, του αντισταθμιζόντος και του αντισταθμισμένου στοιχείου, σε αυτού του είδους την αντιστάθμιση, καταχωρίζονται στα αποτελέσματα. Στην αντιστάθμιση ταμειακών ροών αντισταθμίζεται η έκθεση στη μεταβλητότητα των ταμειακών ροών που οφείλεται σε συγκεκριμένο κίνδυνο, ο οποίος συνδέεται με καταχωρημένο περιουσιακό στοιχείο, υποχρέωση ή προβλεπόμενη συναλλαγή και η οποία επηρεάζει το απεικονιζόμενο κέρδος ή ζημία. Το κέρδος από την αποτίμηση στην εύλογη αξία του αντισταθμιζόντος μέσου, στην περίπτωση αυτή, κατά το μέρος που προσδιορίζεται ως αποτελεσματική αντιστάθμιση καταχωρίζεται, απευθείας, σε αποθεματικό των ιδίων κεφαλαίων και κατά το μέρος που αφορά μη αποτελεσματική αντιστάθμιση, καταχωρίζεται στα αποτελέσματα. Η διαδικασία αυτή εφαρμόζεται καθ' όλη τη διάρκεια της αντιστάθμισης. Αν αντισταθμίζεται μία προβλεπόμενη συναλλαγή η οποία συνεπάγεται την καταχώριση περιουσιακού στοιχείου ή υποχρέωσης, το τυχόν αποθεματικό από την αποτίμηση του αντισταθμιζόντος μέσου, που έχει, ήδη, καταχωρισθεί απευθείας στα ίδια κεφάλαια, λαμβάνεται υπόψη κατά το χρόνο της καταχώρισης του περιουσιακού στοιχείου ή της υποχρέωσης για τον προσδιορισμό της λογιστικής αξίας αυτών.

Για σκοπούς αντιστάθμισης, γενικώς, και προκειμένου να έχουν εφαρμογή τα παραπάνω, μία αντιστάθμιση θεωρείται αποτελεσματική, όταν οι μεταβολές στην εύλογη αξία ή στις ταμειακές ροές του αντισταθμισμένου μέσου συμψηφίζονται από το αντισταθμιζόν μέσο σε ποσοστό από 80% έως 125%.

10. Όλα τα χρηματοοικονομικά μέσα που κατά την αρχική τους καταχώριση είναι εκφρασμένα σε ξένο νόμισμα, μετατρέπονται στο νόμισμα τήρησης των βιβλίων,

με την εφαρμογή στο ποσό του ξένου νομίσματος, της ισοτιμίας μεταξύ του τηρούμενου και του ξένου νομίσματος κατά την ημερομηνία της συναλλαγής. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3γ του άρθρου 43, κατά τη μεταγενέστερη αποτίμηση, όλα τα εκφρασμένα σε ξένο νόμισμα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις μετατρέπονται στο νόμισμα τήρησης των βιβλίων, με τις ισοτιμίες κλεισίματος της ημερομηνίας των οικονομικών καταστάσεων. Όλες οι προκύπτουσες συναλλαγματικές διαφορές καταχωρίζονται στα αποτελέσματα. Εξαίρεση από τη ρύθμιση της παρούσας παραγράφου αποτελούν:

α) τα εκφρασμένα σε ξένο νόμισμα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που αποτιμώνται στο κόστος κτήσεως, τα οποία εμφανίζονται με τις ισοτιμίες που υπήρχαν κατά την ημερομηνία κτήσεώς τους,

β) οι συναλλαγματικές διαφορές που προκύπτουν από μετατροπή νομισματικού στοιχείου, το οποίο αποτελεί μέρος της καθαρής επένδυσης σε οικονομική μονάδα του εξωτερικού και οι οποίες καταχωρίζονται σε λογαριασμό αποθεματικού των ιδίων κεφαλαίων μέχρι την πώληση της οικονομικής μονάδας, χρόνο κατά τον οποίο μεταφέρονται στα αποτελέσματα,

γ) οι συναλλαγματικές διαφορές που προκύπτουν από την μετατροπή ενός διαθέσιμου για πώληση χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, του οποίου οι μεταβολές στην εύλογη αξία καταχωρίζονται σε λογαριασμό αποθεματικού της καθαρής θέσης. Στην περίπτωση αυτή οι συναλλαγματικές διαφορές καταχωρίζονται στην καθαρή θέση και περιλαμβάνονται στον λογαριασμό αποθεματικού.»

Άρθρο 3

1. Η περίπτωση ιζ' της παραγράφου 1 του άρθρου 43α του κ.ν. 2190/1920 αναριθμείται σε ιη' και προστίθεται παράγραφος ιζ', που έχει ως εξής :

«ιζ) Όταν η αποτίμηση των χρηματοοικονομικών μέσων έχει γίνει στην εύλογη αξία τους, πρέπει να γνωστοποιούνται:

α) Οι κύριες υποθέσεις στις οποίες βασίζονται τα υποδείγματα και οι τεχνικές αποτίμησης, εφόσον η εύλογη αξία έχει προσδιορισθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 43γ παράγραφος 4 στοιχείο β,

β) ανά κατηγορία χρηματοοικονομικών μέσων, η εύλογη αξία, οι μεταβολές της αξίας που έχουν καταλογιστεί απευθείας στο λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσεως, καθώς και οι μεταβολές που έχουν περιληφθεί στο αποθεματικό εύλογης αξίας,

γ) για κάθε κατηγορία παράγωγων χρηματοοικονομικών μέσων, πληροφορίες για την έκταση και την φύση αυτών, συμπεριλαμβανομένων των σημαντικών όρων και προϋποθέσεων που είναι δυνατόν να επηρεάσουν το ποσό, το χρόνο και τη βεβαιότητα των μελλοντικών ταμειακών ροών,

δ) πίνακες που εμφανίζει την κίνηση κατά τη διάρκεια χρήσεως των μεταβολών σε εύλογες αξίες που έχουν καταχωρισθεί στα ίδια κεφάλαια.»

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 43α προστίθεται παράγραφος ιθ' που έχει ως εξής:

«ιθ) Όταν η αποτίμηση των χρηματοοικονομικών μέσων δεν έχει γίνει στην εύλογη αξία σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 43γ, πρέπει να γνωστοποιούνται:

αα) για κάθε κατηγορία παράγωγων χρηματοοικονομικών μέσων:

- η εύλογη αξία αυτών των μέσων, αν μπορεί να προσδιοριστεί σύμφωνα με κάποια από τις μεθόδους της παραγράφου 4 του άρθρου 43γ,

- πληροφορίες για την έκταση και τη φύση αυτών των μέσων και

αβ) για τα πάγια χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία της παραγράφου 1 του άρθρου 43γ η λογιστική αξία των οποίων υπερβαίνει την εύλογη αξία τους, πρέπει να γνωστοποιούνται:

- η λογιστική αξία και η εύλογη αξία είτε των επιμέρους στοιχείων του ενεργητικού είτε των κατάλληλων ομάδων των επιμέρους στοιχείων,

- οι λόγοι για τη μη μείωση της λογιστικής αξίας, καθώς και οι ενδείξεις που οδηγούν στην πεποίθηση ότι η λογιστική αξία αυτών των στοιχείων θα ανακτηθεί.»

3. Το στοιχείο γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 43α του κ.ν. 2190/1920 αναριθμείται σε δ' και προστίθεται στοιχείο γ' που έχει ως εξής:

«γ) σε σχέση με τη χρήση χρηματοοικονομικών μέσων από την επιχείρηση και εφόσον η χρήση αυτή είναι ουσιώδους σημασίας για την εκτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων, της οικονομικής κατάστασης και του λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσης, στην έκθεση διαχείρισης πρέπει να αναφέρονται:

- οι στόχοι και οι πολιτικές της επιχείρησης, όσον αφορά τη διαχείριση του χρηματοοικονομικού κινδύνου, συμπεριλαμβανομένης της πολιτικής για την αντιστάθμιση κάθε σημαντικού τύπου προβλεπόμενης συναλλαγής για την οποία εφαρμόζεται η λογιστική αντιστάθμισης και

- η έκθεση της επιχείρησης στον κίνδυνο μεταβολής τιμών, στον πιστωτικό κίνδυνο, στον κίνδυνο ρευστότητας και στον κίνδυνο ταμειακών ροών.»

Άρθρο 4

Η παράγραφος 1 του άρθρου 105 του κ.ν. 2190/1920 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού που περιλαμβάνονται στην ενοποίηση αποτιμώνται με ομοιόμορφες μεθόδους και σύμφωνα με τους κανόνες αποτίμησης της παραγράφου 14 του άρθρου 42ε και των άρθρων 43 και 43γ.»

Άρθρο 5

1. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 107 του κ.ν. 2190/1920 αντικαθίσταται ως εξής:

«ι) Η έκταση επηρεασμού των ενοποιημένων αποτελεσμάτων χρήσης, σε περίπτωση που, είτε στην τρέχουσα χρήση είτε σε προηγούμενη χρήση, στη μέθοδο αποτίμησης, την οποία εφάρμοσαν οι επιχειρήσεις που περιλαμβάνονται στην ενοποίηση, έγινε παρέκκλιση από τις αρχές των άρθρων 43 και 43γ για λόγους φορολογικών ελαφρύνσεων. Αν από την παρέκκλιση αυτή αναμένεται να προκύψουν, σε επόμενες χρήσεις, ουσιώδεις φορολογικές επιβαρύνσεις για το σύνολο των επιχειρήσεων που περιλαμβάνονται στην ενοποίηση, παρέχονται λεπτομερείς επεξηγήσεις.»

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 107 του κ.ν. 2190/1920 η περίπτωση ιδ' αναριθμείται σε ιε' και προ-

στίθεται περίπτωση ιδ', που έχει ως εξής :

«ιδ) Όταν η αποτίμηση των χρηματοοικονομικών μέσων έχει γίνει στην εύλογη αξία τους, πρέπει να γνωστοποιούνται:

- οι κύριες υποθέσεις στις οποίες βασίζονται τα υποδείγματα και οι τεχνικές αποτίμησης, εφόσον η εύλογη αξία έχει προσδιοριστεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 43γ παράγραφος 4 στοιχείο β'

- ανά κατηγορία χρηματοοικονομικών μέσων, η εύλογη αξία, οι μεταβολές της αξίας που έχουν καταλογιστεί απευθείας στο λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσεως, καθώς και οι μεταβολές που έχουν περιληφθεί στο αποθεματικό εύλογης αξίας'

- για κάθε κατηγορία παράγωγων χρηματοοικονομικών μέσων, πληροφορίες για την έκταση και τη φύση αυτών, συμπεριλαμβανομένων των σημαντικών όρων και προϋποθέσεων που είναι δυνατό να επηρεάσουν το ποσό, το χρόνο και τη βεβαιότητα των μελλοντικών ταμειακών ροών'

- πίνακας που εμφανίζει την κίνηση κατά τη διάρκεια χρήσεως των μεταβολών σε εύλογες αξίες που έχουν καταχωρισθεί στα ίδια κεφάλαια.»

3. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 107 του κ.ν. 2190/1920 προστίθεται νέα περίπτωση ιστ' ως εξής:

«ιστ) Όταν η αποτίμηση των χρηματοοικονομικών μέσων δεν έχει γίνει στην εύλογη αξία σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 43γ, πρέπει να γνωστοποιούνται:

- α) για κάθε κατηγορία παράγωγων χρηματοοικονομικών μέσων:

- αα) η εύλογη αξία αυτών των μέσων αν μπορεί να προσδιοριστεί σύμφωνα με μία από τις μεθόδους της παραγράφου 4 του άρθρου 43γ,

- αβ) πληροφορίες για την έκταση και την φύση αυτών των μέσων και

- β) για τα πάγια χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία της παραγράφου 1 του άρθρου 43γ η λογιστική αξία των οποίων υπερβαίνει την εύλογη αξία τους, πρέπει να γνωστοποιούνται:

- βα) η λογιστική αξία και η εύλογη αξία είτε των επιμέρους στοιχείων του ενεργητικού είτε των κατάλληλων ομάδων των επιμέρους στοιχείων,

- ββ) οι λόγοι για τη μη μείωση της λογιστικής αξίας, καθώς και οι ενδείξεις που οδηγούν στην πεποίθηση ότι η λογιστική αξία αυτών των στοιχείων θα ανακτηθεί.»

4. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 107 του κ.ν. 2190/1920 προστίθεται περίπτωση ε', η οποία έχει ως εξής:

«ε) όταν η χρήση των χρηματοοικονομικών μέσων από την επιχείρηση είναι ουσιώδους σημασίας για την εκτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων, της οικονομικής κατάστασης και του λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσης, στην έκθεση διαχείρισης πρέπει να αναφέρονται:

- οι στόχοι και οι πολιτικές της επιχείρησης όσον αφορά τη διαχείριση του χρηματοοικονομικού κινδύνου, συμπεριλαμβανομένης της πολιτικής για την αντιστάθμιση κάθε σημαντικού τύπου προβλεπόμενης συναλλαγής για την οποία εφαρμόζεται η λογιστική αντιστάθμισης και

- η έκθεση της επιχείρησης στον κίνδυνο μεταβολής τιμών, στον πιστωτικό κίνδυνο, στον κίνδυνο ρευστότητας και στον κίνδυνο ταμειακών ροών.»

Άρθρο 6

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 111 του κ.ν. 2190/1920 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 110 για την κατάρτιση των λογαριασμών (οικονομικών καταστάσεων) και της εκθέσεως διαχειρίσεως των πιστωτικών ιδρυμάτων, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 36, 37, 38, 41, 42, 42α παράγραφοι 1 έως 3 και 5, 42β παράγραφοι 1, 2 και 4 έως 7, 42δ παράγραφος 2, 42ε παράγραφοι 1 έως 5, 7 έως 14 και 15 περίπτωση β', 43, 43α παράγραφος 1 περίπτωση β', ιζ' και ιθ', 3 και 4, 43β παράγραφος 2, 43γ, 44, 44α, 45, 46 και 46α, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και ισχύουν, εφόσον στις διατάξεις των επόμενων άρθρων 112 έως 129 δεν ορίζεται διαφορετικά.»

Άρθρο 7

Η παράγραφος 1 του άρθρου 127 του κ.ν. 2190/1920 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για την αποτίμηση των συμμετοχών και χρεογράφων και γενικά των τίτλων κινητών αξιών που περιλαμβάνονται στους λογαριασμούς 2, 5, 6, 7 και 8 του ενεργητικού υποδείγματος ισολογισμού του άρθρου 113, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 43 και 43γ, όπως ισχύουν, σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παραγράφου 2.2.111 περίπτωση 2 του άρθρου 1 του π.δ. 384/1992.»

Άρθρο 8

1. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 128 του κ.ν. 2190/1920 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Αν όμως εφαρμόζεται η αποτίμηση των χρηματοοικονομικών μέσων στην εύλογη αξία τους, ισχύουν οι διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου 43γ.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 128 του κ.ν. 2190/1920 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Για τη λογιστική παρακολούθηση των δοσοληψιών της Τράπεζας με τα υποκαταστήματά της και την ενσωμάτωση των οικονομικών τους καταστάσεων στις οικονομικές καταστάσεις της έδρας, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 42β παράγραφος 6 και 43 παράγραφος 10 εκτός του τελευταίου εδαφίου του σχετικού με την εν γένει λογιστική μεταχείριση των προκυπτουσών από τις μετατροπές αυτής της παραγράφου συναλλαγματικών διαφορών και της περίπτωσης που εφαρμόζεται η αποτίμηση των χρηματοοικονομικών μέσων στην εύλογη αξία τους οπότε έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 43γ παράγραφος 10 και παράγραφος 11 του παρόντος, καθώς και των παραγράφων 2.2.409 και 2.3.2 του άρθρου 1 του π.δ. 384/1992.»

Άρθρο 9

Η παράγραφος 2 του άρθρου 22 του ν. 3190/1955 (ΦΕΚ 91 Α'), όπως ισχύει, τροποποιείται ως εξής:

«2. Για την κατάρτιση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 42α, 42β, 42γ, 42δ, 42ε, 43, 43α και 43γ του κ.ν. 2190/1920.»

**Άρθρο 10
Διανομή κερδών**

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του α.ν. 148/1967 (ΦΕΚ 173 Α') προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Το καθαρό κέρδος που απομένει από την αποτίμηση χρηματοπιστωτικών μέσων στην εύλογη αξία τους μετά την αφαίρεση των ζημιών από την ίδια αιτία, δεν λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του υποχρεωτικού μερίσματος που προβλέπεται από την υφιστάμενη νομοθεσία.»

Άρθρο 11

Η περ. β' της παρ. 1.Α. του άρθρου 11 του ν. 2601/1998 (ΦΕΚ 81 Α'), όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 21 του ν. 3259/2004 (ΦΕΚ 149 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Οι υπαχθείσες ως νέοι φορείς να μην συγχωνευθούν ή απορροφηθούν ή άλλη εταιρία ή επιχείρηση ή κλάδο αυτής που αποτελεί παλαιό φορέα μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης έναρξης της παραγωγικής της λειτουργίας. Από τη δημοσίευση της απόφασης και μέχρι την παρέλευση πενταετίας επιτρέπεται να συγχωνευθούν ή απορροφηθούν ή απορροφήσουν άλλη εταιρία ή επιχείρηση ή κλάδο αυτής που αποτελεί παλαιό φορέα κατόπιν έγκρισης του αρμόδιου για την έκδοση της απόφασης υπαγωγής οργάνου.»

**Άρθρο 12
Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 28 Μαρτίου 2006

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
Γ. Αλογοσκούφης	Δ. Σιούφας

Αριθμ. 62/14/2006

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Αποτίμηση χρηματοοικονομικών μέσων εταιρειών στην εύλογη αξία»

1. Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου επιχειρείται η εναρμόνιση συγκεκριμένων διατάξεων του ελληνικού δικαίου (κ.ν. 2190/1920 και ν. 3190/1955), με την υπ' αριθμ. 2001/65/ΕΕ οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, η οποία τροποποιεί τις προηγούμενες όμοιες με αριθμ.

78/660/ΕΟΚ και 86/635/ΕΟΚ, σχετικά με τους κανόνες αποτίμησης των ετήσιων και ενοποιημένων λογαριασμών ορισμένων μορφών εταιρειών, καθώς και τραπεζών και άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Ειδικότερα:

Προστίθεται άρθρο 43γ στον κ.ν. 2190/1920, σύμφωνα με το οποίο:

α. Παρέχεται η δυνατότητα στην επιχείρηση να προβαίνει εφεξής στην επιλογή του τρόπου αποτίμησης των χρηματοοικονομικών μέσων της (στην εύλογη αξία ή στη χαμηλότερη μεταξύ της τιμής κτήσης και της εύλογης αξίας), υπό την προϋπόθεση ότι η συγκεκριμένη μέθοδος θα ακολουθείται παγίως.

β. Ορίζονται οι μέθοδοι καθορισμού της εύλογης αξίας, καθώς και ποια χρηματοοικονομικά μέσα δεν αποτιμώνται σε αυτήν.

γ. Προβλέπεται ότι κατά την αρχική λογιστική καταχώριση, τα χρηματοοικονομικά μέσα καταχωρίζονται στο κόστος κτήσεως, σύμφωνα με την παρ. 6 περ. γ' του άρθρου 43 του κ.ν. 2190/1920.

δ. Όταν ένα χρηματοπιστωτικό μέσο αποτιμάται με τον κανόνα της εύλογης αξίας, η μεταβολή από την προηγούμενη αποτίμηση ή την αρχική καταχώριση, πρέπει να καταχωρίζεται στο λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσεως, εκτός από τις οριζόμενες περιπτώσεις που καταχωρείται απευθείας σε αποθεματικό της καθαρής θέσης.

ε. Τα προσδιορισμένα ως αντισταθμίζοντα χρηματοοικονομικά μέσα (κυρίως παράγωγα), αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους. Κέρδη και ζημιές από την αποτίμηση στην εύλογη αξία, του αντισταθμίζοντος και του αντισταθμισμένου στοιχείου, σε αυτού του είδους την αντιστάθμιση, καταχωρούνται στα αποτελέσματα κ.λ.π..

στ. Όλα τα χρηματοοικονομικά μέσα που είναι εκφρασμένα σε ξένο νόμισμα, κατά την αρχική καταχώριση μετατρέπονται στο νόμισμα τηρήσεως των βιβλίων με την ισοτιμία κατά την ημερομηνία συναλλαγής. Κατά τη μεταγενέστερη αποτίμηση, η μετατροπή γίνεται με την ισοτιμία κατά την ημερομηνία σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων. Οι προκύπτουσες συναλλαγματικές διαφορές καταχωρούνται στα αποτελέσματα με ορισμένες εξαιρέσεις. (άρθρα 1-2)

2. Διευρύνεται η θεματολογία των πληροφοριών και επεξηγήσεων που προβλέπεται να παρατίθενται στο προσάρτημα και την έκθεση διαχείρισης του Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ.), καθώς και στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις των Α.Ε.. Παράλληλα προβλέπεται η εφαρμογή του νέου άρθρου 43γ στους κανόνες αποτίμησης για τις Α.Ε. γενικά, και τα πιστωτικά ιδρύματα ειδικότερα. (άρθρα 3-8)

3. Το προστιθέμενο, με το νομοσχέδιο, άρθρο 43γ στο νόμο «Περί Ανωνύμων Εταιρειών» εφαρμόζεται και για την κατάρτιση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων των Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης. (άρθρο 9)

4. Ορίζεται ότι το καθαρό κέρδος που απομένει από την αποτίμηση χρηματοπιστωτικών μέσων στην εύλογη αξία τους μετά την αφαίρεση των ζημιών από την ίδια αιτία, δεν λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του προς διανομή στους μετόχους μερίσματος. (άρθρο 10)

5. Τροποποιείται το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, αναφορικά με τον περιορισμό των νέων φορέων που έχουν υπαχθεί στο καθεστώς της επιδότησης, της επιδότησης τόκων και της χρηματοδοτικής μίσθωσης. Με την προτεινόμενη διάταξη, μπορούν να συγχωνευθούν ή

απορροφηθούν ή απορροφήσουν άλλη εταιρεία ή επιχείρηση ή κλάδο που αποτελεί παλαιό φορέα και πριν την παρέλευση πενταετίας από τη δημοσίευση της απόφασης έναρξης της παραγωγικής λειτουργίας, κατόπιν έγκρισης του αρμόδιου για την έκδοση της απόφασης υπαγωγής οργάνου.

6. Προβλέπεται η έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, από τη δημοσίευσή του. (άρθρο 12)

Από τις προτεινόμενες διατάξεις δεν προκαλείται επιβάρυνση του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αθήνα, 28 Μαρτίου 2006

Η Γενική Διευθύντρια

Κορίνα Αντωνομανωλάκη